

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік 20 кор.
на пів року 10 кор.
на чверть року 5 кор.
на місяць 170 кор.

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Пощиною, число по 10 сот.

РУСЛАН

«Виреш ми очи і душу ми виреш; а не возьмеш молодости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5½ год. пополудни.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» від ч. 1. п. Дембровського (Хорватини). Експедиція місцями в Агенції Соколовського в ієрархії Гавемана.

Рубрикою звертає ся лише на попереднє застереження. — Реалізація неосечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісламі» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Цісар Вільгельм і король Едвард.

(X) Рік 1904 багатий з'їздами монархів, котрі все кінчили ся заявами до мирних змагань. А так само з'їзд цісаря Вільгельма з его англійським свояком в Кіль, в найбільшій пристані німецькій Балтійського моря мав ту саму ціль. Бенкет на кораблі «Гогенцоллерн» розпочав торжественний з'їзд, котрий мав усунути завидливий настрій Англії супроти зростаючої морської потуги Німеччини. Цісар Вільгельм зазначив в своїм тоасті зростаючу потугу морську Німеччини, оперту на «найновіший флот» поміж морськими державами світа, але ся флота має після запевнення цісарського служити охороні морської торгівлі і її областей, так як німецька армія має метою обезпеченє мира. Тим бажав цісар Вільгельм розвіяти ту зависть, з якою Англія споглядає на зріст морської сили Німеччини. Колишній міністер колоніальний Чемберлен розпочав був супроти Німеччини свого часу справдений хрестосносний похід, проголосивши англійську політику охоронного пла. Було би дійшло до цювої війни між Англією а Німеччиною; протягом двох років мали обі держави лише тимчасову умову торгіву, а найбільша англійська колонія в Америці, Канада, остає в цюво-політичних спорах з Німеччиною. Поступ Німеччини в області торгівлі і промислу, колонізаційні змаганя навзадові з іншими державами морськими, викликували зависть, як се проявляло ся особливо також підчас бурської війни.

Стріча монархів в Кіль стає доказом, що они не згоджують ся з таким ворогованам і бажать мирних взаємин, а тоасти обох монархів були не лише звичайними бажаннями, а також доторкували ся життєвих інтересів обох держав. Нагадувано тут не лише спільно обома монархами проведені хвилі при смертній постелі великої королєвої англійської і сердешні звязи покровності обох династій, а й зазначено спільні змаганя до удержаня мира і розвіяня торгово-політичного відчуженя поміж обома державами. Англійський король висловив також бажанє, щоби не лише обі флоты мирно побіч себе ествовали, але щоби й інші народи пішли сею дорогою. З кільської воєнної пристани удав ся англійський король до Гамбурга, де в торговій пристані навочують торгові кораблі витворами німецького промислу. Англійський король висловив отже в Кіль признає молодій німецькій флоті, а значіне, яке признає він сій флоті не буде приводом до зависти і відчуженя між обома народами. Англійська флота є найбільшою і сему відповідає її могутнє значіне торгове. Відвідини англійського короля мали розвіяти зависть, якою переняли ся були англійські торговельники і для того з'їзд в Кіль набирає також значіня межинародного політичного.

Пекуча справа.

Під повизшим заголовком порушує «Нива» справу недостатку церковий та богослуженя у Львові. Ся справа заслугує, щоби як найширші круги заінтересували ся цєю та спонукали міродатні чинники до корисного полагоджєня.

Львів, навіть після магістрацкої перенеси, числить 30.000 Русинів — виводять автор статі. Для тих 30.000 є у Львові 7 церковей. Здавало би ся, що вони повинні цілком вистарчити, а в дійсности показує ся, що ні. Двоєка сему причина. Раз, що львівські церкви, з виїмком архикафедральна св. Юра та волоскої, є радше каплицями, як церквами. Не знаємо що думали собі наші прадіди, що побіч великанських костелів Домініканів та Єзуїтів будували такі малесенькі церкви, але се знаємо, що вони не відновляють цілком теперішнім відносинам.

Другою причиною се лихе їх розміщенє. Середня міста має одну лише волоску церкву, але вона в святачні дні навіть для самої шкільної молодіжи за мала. Притім безнастанно входячі й виходячі з пакунками та кошами, стукіт замканих дверей і неможливі протяги спричиняють такіх аяколот, що вистояти в ній одну годину можна назвати певного рода пожертвованам, що не одного більше вражливого може цілком відстранити від церкви.

І щож дїє ся? Люди з сильнішими нервами тиснуть ся неможливо, а ті, що їх не мають, і що не хотять виходити з церкви з памятою, збрукавою або окаваною свічками одежию, не йдуть до неї. Одні йдуть до костелів, а другі нігде, бо йти до церкви св. Юра, або до иньшої, уважають річею не вигідною та утяжливую.

Наші батьки в пятьдесятіх роках зрозуміли дуже добре потребу нової відповідної церкви, і при божій помочи зачали строїти справді величаву Преображенську церкву. Нинька вона на стільки вигінчена, що в ній може цілком правильно відправляти ся Богослуженє. Ми бачили на власні очи, як кілька літ тому назад, в новопоставленім костелі на Янівській улиці відправляло ся Богослуженє, хоть готовою була тільки презвитерія, а на прочі мури ледви заложено фундамента! Та щож у нас? Є храм, та нема кому в ній відправляти.

Ми не знаємо, що думає рада інститута «Народний Дім», хоть зачуваємо, що роблять ся заходи о отворенє нової парохії, зглядно о системізованє посад двох сотрудників при церкві Успеня Б. Д. Марії, котрі мали би обелугувати Преображенську церкву. Заходи справді гарні, та щож, коли їх здійсненє еще в дуже далекій будучности, а ту потреба є нагядною.

Рада «Народного Дому» каже, що нема святихників. А прецінь можна би найти тих святихників у Львові. Не говоримо о парохіяльних, бо они мають заняте в своїх парохіях, але о катихитах. Маємо 8 катихитів при школах народних, 8 при середних, трох професорів університету, кількох, що сповняють обовязки учателів. Чи не можна би їх ужити до обслуги Преображенської церкви? Правда, катихити мусять правити Богослуженє для своєї шкільної молодіжи, та в дійсности не кождей править для своєї школи з тої простої причини, що шкільна молодіж сходить ся на Богослуженє майже в тій самій годні, так, що наколи би кождей катихит схотів правити для своїх, то не стало би навіть

престолів. Воно є навіть з неадагогічних зглядів ліпше, коли один катихит править Службу Божу, а другий нагядає. Чиж не можна би з тих катихитів, котрі нераз мусять довго вистоювати, заки знайдуть вільний престіл, утворити цілком правильну обслугу Преображенської церкви?

Рада «Народного Дому» повинна згодити ся на се дуже радо, бо страти на тім не буде майї ніякої. Видатки на світло та ризи покрийють датки вірних. Ми не маємо на гадці, щоби в Преображенській церкві відправляло ся ціле Богослуженє. Ходить головно о співану Службу Божу в неділі і свята, о проповідь і о велику вечерню в навечере неділь і свят. Наколи є яка трудність, то хиба в вишуканю святихників, що могли би співати Службу Божу. З проповідю та вечернею можна дуже легко собі поради. Я дуже добре пригадую собі, як то в р. 95. та 96. ми радо співали з проповідями до церкви СС. Василянок на ул. Зибликєвича, і як правильно все відбувало ся. А кілько там на таких вечернях збирало ся людей! Думаю, що і тепер рівно радо посішились би святихники так з проповідями, як і з иньшими Богослужєнями. Бурса «Народного Дому» могла би співати.

Сих кілька гадок кидавмо нарочно, щоби розвести на сю тему дискусію, бо як зачувати, ціла справа готова проволічи ся дуже довго. Тільки троха доброї волі, а всі трудности, які можна навести проти сего проекту, дадуть ся дуже легко усунути. Само собою розуміє ся, що се все могло би стати ся тільки за призволенєм Ординарята, та за згодою ради «Народного Дому».

Япансько-російська війна.

Нові вісти.

З Токіо доносять телеграфічно, що вчера о год. 3:30 пополудни надійшла тут вістка про заняте 3 фортів коло Порт-Артур. Після сеї неурядової вістки Япанці здобули форт: Чікваншан, Чітомшан і Сокчюшан. Здобутє фортів попередила цілий день триваюча борба. Насамперед розпочала борбу артилерія обох сторін. З япанської сторони взяли в борбі уділ всі роди оружия. Найперше здобули форт Сокчюшан, а зараз опісля другі. Росіяни цофнули ся в західнім напрямі, оставляючи 40 убитих. Число російських ранених не звісно. Япанці стратили 3 офіцерів і 100 жовірів вбитих і ранених. Япанці здобули дві російські гармати з амуніцією. На рахунок сеї, непотвердженої еще вістки, скомбіновали в Львондоні, мнимо з Токіо походяче донесєня, що Япанці zorganizували для туристів морську окружну подорож, на якій звидать важніші в теперішній війні морські пристани, як Куре, Сасєго, Чемульпо, Чінампо і... Порт-Артур, який за кілька вже днів має дістати ся в руки Япанців. — Тимчасом з Шангаю доносять до Львондону, що владивостоцка ескадра не засипляє бараболь в попелі, а користаючи з понесених Япанцями в послідній битві під Порт-Артуром страт, які мусять тепер репарувати, зробила виправу аж до пристани Окіціма, затопила там три транспортівці і навіть загрожувала кріпостям. Теперішня виправу Скридлова мала нанести Япанцям еще доскульнійші страти, чим попередна. — З Владивостока доносять, що морський

суд оріє конфіскації причаленого англійського транспортівця „Алянтон“, разом з 6.500 тонами кирдифського угля, як воєнної контрабанди, призначеної для Японців. Властителям оставлено місяць для винесення рекурсу. Вартість сеї контрабанди виносить мільон рублів. — Про сухопутні операції армії доносять, немов то Куропаткин, бачучи, що не може втечи(?!), рішився видати битву, а навіть називають місце, де ся битва має збутися. — Куропаткин видав розказ до війська, щоби мимо звівств Японців, обходжено ся по людски з їх раненими і віддавано честь погибшим — Японський посол у Відні протестує против російських донесень про жорстокости японського війська; чи запротестує і против фотографій?

— **ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ.** При зміні місяця просимо наших Вп. Передплатників о скорі відновленні передплати, зглядно о вирівнанні залеглих та о прислужанні нам нових передплатників.

НОВИНКИ.

— **Календар.** В пятницю: руско-кат. Леонтия, Іпатія; рим.-кат. Теобальда. — В суботу: руско-кат. Юди ап., Зосима; рим.-кат. Посіщеня Пр. Д. М.

— **П. Ол. Барвінський** виїхав на 3 тижні до Перемишля на іспит зрілості.

— **Загальні збори Наукового товариства ім Шевченка у Львові** відбули ся дня 29. л. червня при участі понад 60 членів і дванадцяти повноважених. Збори повитав проф. М. Грушевський, а по відчитанню протоколу з попередних загальних зборів та звітів з діяльности виділу, секцій і касового, виділови ухвалено одностайно абсолютною. До нового виділу виїшли: голова, проф. Грушевський, виділови: др. Гарматій, п. Гнатюк, др. Макух, п. Кость Паньківський, др. Студинський, п. Ів. Ясеницький і заст. виділових: др. Ярослав Грушкевич, п. Мочульський і п. Мудрак. До контрольної комісії вибрано через аклямацію: проф. Петра Огоновського, Андр. Січинського і проф. Кокорудза. По короткій дискусії ухвалено проєкт нового статуту wraz із дрібними поправками, без яких проєкт не міг одержати апробати властий.

— **З Сокола.** Дня 8. липня, в середу, точно о год. 8. вечером відбуде ся виклад учителя руханки (гімнастики) др. І. Боберського про правила копаної пилки без піднимання (Association). Взиває ся чесних друзів і всіх, що цікавлять ся сею світовою грою, щоби численно явили ся на заповіджений вечер в сали „Сокола“ Підвале 7. — *Старшина Сокола.*

— **В учительській семінарії в Самборі** відбув ся іспит зрілості в часі від 3. до 22. червня с. р. під проводом совітника Матієва. До іспиту зголосилося 46 звичайних учеників, з котрих 1 відступив яко хорий, 5 репробовано, а здало 27; поправку одержало 13. Здали: Боклак Тома,

Бровар Теодор, Буца Марцелі, Хомчинський Іван, Чабак Михайло, Єзуїт Франц, Герман Франц, Іздебський Альбін, Карват Іван, Корч Мартин, Крайчик Петро, Кухар Олександр, Марчак Константин, Микитка Евстахий, Нейбар Михайло, Новоселецький Іван, Перуцький Кароль, Путикевич Николай, Ренякевич Евстахий, Шліхтінгер Адольф, Тхуржельський Едвард, Тимчишин Йосиф, Томчик Кароль, Тясовський Семен, Войтович Іван, Зазузяк Олександр і Зімняк Войтїх. Приватистів зголосилося 3 а 28 приватисток, разом 31. Здало 15, поправку одержало 9, упало 7.

— **Перший „Сокол“** пожеарний в рудецьким повіті засновано в Хишевичях. Перші єго загальні збори відбули ся дня 5. червня с. р. під проводом місцевого пароха о. Ст. Онискевича, який добре звісний з праці над піддвиженем просвітним і матеріальним нашого народа. Коже нове товариство, яке завязувало ся в селі, проводив о. О. доси, аж виробив людей, які могли би корисно вести єго дальше, коли би єго не стало, люди приготівлені не дадуть участи товариству. Так підготівлено підставу для читальні „Просвіти“, для крамниці і каси. Тепер прийшла черга на „Сокол“, якого головою вибрано о. Онискевича. На зборах вибрано дальше начальником стягу Яцка Лопадчака, а єго заступником Гриця Кочірку, до виділу виїшли: Петро Грабовський, Іван Тургин і Іван Саврук. Делегати львівського „Сокола“ д-ги Н. Сяк і Флонт перевели по зборах муштру сокільску, навку пожеарну і гімнастичні забави для дітей. Праця просвітна в рудецьким повіті є дуже утруднена, позаяк кромі чотирох священників, які дбають о просвіту, прочі не дбають о ню, або просто виступають проти неї ворожо. За намовою о. О. перші Хишевичі переводять у себе комасацию ґрунтів під проводом інж. Павліковського, який також заохотив селян до вступлення в ряди „Сокола“.

— **В женській семінарії учительській приватній п. Шталковскої у Львові** в правом публичности відбув ся іспит зрілості від 16. до 28. червня с. р. під проводом члена ц. к. Ради шк. кр. Ол. Барвінського. До іспиту првступило 47 кандидаток. Зложило іспит 38, а іменно: Анашкевич Маріяна, Балавельдер Анеля, Хара К Ольга (з відзн.), Хотінер Аделя (з відзн.), Худзїк Елена, Файт Феліція, Фіріх Стефанія, Франк Яніна, Грос Марія, Гжесельска Станислава, Гомик Феліція, Янішевска Марія (з відзн.), Подловска Анна (з відзн.), Єнік Евляія (з відзн.), Кіслінгер Зофія, Кмицикевич Ярослава, Колясїнска Марія, Коморницька Анеля, Кравчик Марія (з відзн.) Кушнір Михайлина, Лобаржевска Стефанія, Малиновска Ядвіга, Малиновска Владислава, Матковска Марія, Мізер Оттілія, Райхер Розалія, Самуельович Савина, Савчак Марія, Слівїнска Віпкента, Зопенштраль Райзель (з відзн.) Строньска Елена (з відзн.), Строньска Станислава, Сьвістерска Марія, Тарас Геневефа, Тіпеццка Аврелія, Файт Стефанія, Войцеховска Марія, Загавич Марія. Польський викладний язык признано 27 кандидаткам, польський і руский 11, до повторного іспиту з одного предмету по фєриях назначено 7, репробовано на рік 2 кандидатки.

— **З Самбора** пишуть нам: При виборах до ради громадскої в Самборі бажали Русини мати бодай одного репрезентавта з І кола. Шовінізм не допустив ні одного з Русинів, що є нагляд-

ним доказом, де властиво гніздить ся нетолеранція і звідки належить приступати до санації, наколи бодай в часті добромислячї круги бажалиб зладити національний роздор, котрий мов гангрена точить здоровий організм. На 18 радних виїшов тільки один Русин з другого кола.

— **Скандал на двірці.** В Відня доносять, що вчєра пізнім вечером прибув там властитель посілости в Росії Ігнатий Корвін ґр. Мілевський. Заїхав краківским поїздом на дворець північної залізницї. Тут очікувала єго панї Цецилія Володимирска з терішим своїм „судженим“ Барбером. Зажадали они від Мілевського, скоро тільки він висів з поїзду, якогось листу, що мав компротувати п. Володимирску. При тім ударив Барбер Мілевського по лиці. Мілевський добув тоді револьвера і кілька разів стрілив до Барбера, зранивши єго тяжко. Мілевського відставлено до краєвого суду під закидом тяжкого скалчєня тіла і помимо жертвованої кавці, суд не зівольнив на єго увільненє. Що до сеї справи доносять нинїшні телеґрами ось такі дальші подробиці: Ранений Бруно Барбер, 24-літний молодець, є сином помершого недавно властителя посілости з Сучави: є се звісний розпусник на Буковинї під назвою „лорд“ Барбер. Отець єго полишив єму з мїліонового майна 200 тисяч, котрі легкодушний син розтратив в Відні в протягу нецілого року. Володимирска є знова звісною красою в Кракові. Яко дочка учителя музики, виїшла за властителя парових млинів в Подгужу, Володимирского, з котрим однак розійшла ся по кількох роках. В Відні она пізнала ґр. Мілевського, а вернувши до Кракова, оповїдала мужеві, що ґр. Мілевський мав єї признати ся, що є єї природним батьком. ґр. Мілевський відвіджував Володимирску в Кракові, возив єї до Парижа і робив єї ріжні дорожочні подарунки, на що муж позваляв, як природному батькови... Відтак наступив розвід з мужем з інших причин, почім розлука з ґр. Мілевским. В минулім році виступила Володимирска при помочу адвоката Оттона Фрішавера (звісного з процесу Валєвского) з великими жадами до ґр. Мілевского. Фрішавер мав зажадати від ґр. Мілевского великої суми для Володимирскої, грозячи, що в противнім случаю виступить судово о інцєст. Коли ґр. Мілевський не відповїдав нічого, Фрішавер поїхав сам на Литву, але тут вислав ґр. Мілевський на єго стрічу двірских нарубчаків, так, що Фрішавер заледви уратував ся утечю на тягаровий поїзд. В слід за ним вислав ґр. Мілевський телеґраму з наругами. Др. Фрішавер обжалував єго за се о нарушенє чєсти, але суд відкинув жалобу, бо обидва була свовнена на чужїй території не і австрійским підданним. ґр. Мілевський представив перед кількома місяцями цілу справу відєвської палатї. Прокуратор палати, котрий вносив вичєркнути др. Фрішавера цілком з листи адвокатів, зголосив відклик до найвисшого трибуналу, лу, де ся справа лежить ще неполагодженою. ґр. Мілевський мав мати лист, з котрого слїдує, що се батьківство є простою комедією і на підставі сего листу мав правдоподобно обжалувати Володимирску о обманьство. Тому то Володимирска, домівавши ся о приїзді ґр. Мілевского, намовила Барбера, щоби відістав сеї лист. Наслїдком сего був і вчєрашній скандал на відєвским двірці. По атентатї захував ся ґр. Мілевський як боже-

Др. Андрій Чайковський.

Нї разу не вдарив.

Образок із судової сали.

(Дальше).

— Тепер скажи нам під тою присягою, як то було?

— Коли?

— Та коли! Тодї, як тебе до комори брав!

— Та як було! Я прийшла за прошенем хлїбом на його... в обїств. Бодай менї було ноги покрутило, заки я там ступила. Та чи я сподївала ся такої напасти? Його лихий напуть, не внакше! Його молодиця дала менї шматок хлїба, я подякувала, змовила молитву, як водить ся, тай їду дальше! Йно я за ворота, а він... во, летить за мною, як опир...

— Ти з ними добре знаєш ся, а що, я не казав? — каже Грицько. Він дивить ся на свого адвоката розрадуваний. Ось пїймав стару на брєхїї! Присягала ся, що не чарівниця, не відьма, а сама каже, що з опирами знає ся! Та чому той бісів адукат і рота не відчинить? Заложив якусь кульбаку на ніс тай бавить ся якимсь патичком, а ногами заєдно витягає попід стїл як ткач. Не вжеж так боронить ся людей? Ото менї нараили „вобронца“!

— Прибіг тай як наскочить на мене: „Давай, відьмо, сорочку!“ — „Яку сорочку? — ка-

жу — Бог з вами!“ — „Ти на Бога — каже — не покликай ся, бо тобі чортяка татом!“ — А-я! тими словами, во! Я складаю руки, хрест цілюю, а він мене за локоть, та так мною, чуєте, телепає, як грушкою! „Віддай, каже, та віддай по доброму!“ Тай відтак затагнув мене на обїств тай до сїний, тай до комори... А я так і задержіла, що ні крикнути, ні заплакати не можу. Страх, налякала ся такого звїря! Він замкнув двері, а я вже нежива стала. Ось буде менї конець... та без сповїди сьвятої, без покаяня. Господи, ратуй, кажу. Я так Господонька все просила, аби без покаяня не вмерти, а от нічого з того, не заслужила собі тої ласки... Господи, прийми мою бідну душу, та най там, аби лиш не довго мучити ся... А він, нелюд, безсоромник: „Роздагай ся, бабо!“ — тай дре з мене усі лахи... Роздаг мене, шануючи ваші панські голови і день ясний, геть до чиста, а відтак: „Дє сховала сорочку, кажи! а то тобі амінь зроблю!“ А я така налякана, горло менї так засохло, що слова не вимовлю... А він пошпортав щось у кутї, виїмив мотузок і кусень кимаки, звязав менї руки... Я не бороню ся ніщо, лиш Бога молю за грїхи свої... А він як закрутить раз і другий — Господи! І я тоді крикнула раз, а-я, крикнула, пищала не своїм голосом, що правда — ще раз присягну... „Признавай ся, каже, де дїла сорочку?“ — „Не губи душу!“ кажу, і прошу ся. Чую, як його молодиця калатає до дверей: „Пусти, каже, Грицю, бабу!“ А він ще гірше розлютив ся, та знову як покрутить, а я

обімїла ціла — вмерла геть і вже нічого не знаю більше...

— І щож далї?

— Як я прокинулася, то була на дворї. Мене зливали водою. Надї мною стояв пан начальник і декілька господарів... Я вже не мала сили встати. Війт закартали фіру і повезли мене до шпиталю.

— І довго ти була в шпиталї?

— Та два місяці!

— Кілько собі рахуєш за динню, як би ти заробляла?

— Та що я вже зароблю! Я немїчна, сили в мене за шеляг зломаний!

— Отже не рахуєш нічого? А за те, що тебе болїло?

— Що ласкаві панове всудять, я нічого не знаю!

— Коли не скажеш сама кілько, то суд нічого не присудить! Отже кажи: сотку, двї, а може десятку?

— Та най буде пятаку!

— Ти видїла коли пятаку? — гукає Грицько.

— Щож ти маєш на се сказати, Грицю?

— А що я маю казати?

— Вона правду говорила?

— Правду, сьвяту, що до слова! — запевнює Варвара.

— Не до тебе тепер бесїда! Ну, Грицю!

— Та де правду! То ти кажеш, що я тебе бив? Ось брєшєш зараз, а присягала! Така твоя присяга!

вільний, тому то і не відставлено его сейчас до слідчої вязниці, але дозволено ему під дозором переночувати ніч в готелю, а доперва рано переведено вступне слідство і як звісно, задержано в вязниці.

— **Виродок.** Вчора в полудне привезено на львівську положничу клініку селянку з Румна по біч Шарця. Показала ся потреба сейчасової операції, котру в неприємності самого професора д-ра Марса, підняв асистент клініки д-р Бохеньский. Дитина, котра прийшла на світ нежива, має дві голови, дві шиї, а поза се є цілком правильно збудована. Стан матері є вдовольняючий. Случай се вельми рідкий, а перший на львівській клініці. Наукова назва такого виродка є: *dicerphalus dibrachius*.

— **Послідні хвилі Бобрікова.** «Новое Время» описує в сей спосіб послідні хвилі фінляндського генерал-губернатора, Бобрікова, котрого як звісно застрелив Шавман. Сейчас по виконаню замаху, перенесено Бобрікова, тяжко раненого з сенату домів. Візвано знаменитого хірурга Бернсдорфа. Сей прибув, оглянув слабого і сказав, що в дома не може перевести операції і треба конечно перевести слабого на клініку. Офіцери перенесли на ношах губернатора до клініки, але тут не приготовано нічого на его прийняте, задля чого Бобріков мусів більше, чам чверть години лежати на ношах, а відтак, коли вже все було готове до операції, не стало оператора. Післано по Бернсдорфа, котрий мав тоді як раз їсти свідане. Сей прибув по 20 мінутах, але заявив, що операції відійме ся тільки в своїй клініці. Вкінці до хірургічних приладів взяв ся не Бернсдорф, але незвісний нікому хірург, котрий случайно, чи не случайно там знайшов ся. Було вже за пізно, бо всі ті відкладаня і очікуваня спричинили так великий улив крові, що в наслідок того самого наступила смерть.

— **Іменованя на державних залізницях.** До кляси VI з платнею 4800 К поєунені між иньшими: Йосиф Гизак в Станиславові, Колодій, тит. інспектор в Тарнові; до кляси VII з платнею 3600 К Олександр Добрянський, тит. ст. ревідент в Станиславові, Петро Рибчук в Станиславові; до кляси VIII з платнею 2800 К Теодор Комаринський в Ходорові, Микола Ханкевич в Новім Санчї, Андрей Кузик в Тарнові, Василь Калмуцкий в Чернівцях, Лев Добрянський у Львові.

— **Лист генерала Картузіа.** Дневник La Croix помістив лист генерала Картузіа в справі звісного вимушення на Картузах, 2 мільонів. Генерал Мішель твердить в тім листі, що справді в 1903 р. прибула до него одна особа, котра не хотіла виявити свого імени. Прабула она донести ему, що Картузам признає ся авторизацію під отсими двома услівями: 1) Сейчасова виплата 300.000 франків, щоби купити голоси декотрих членів палати, при чім ужито таких слів: Потреба нам 300.000 франків, щоби заткати губу сій псарни, а тоді все піде добре. 2) Виплата двох мільонів франків по авторизації. Генерал відкинув в цілому рішучостю се предложение. Відтак подала ся особа яко посередників імена чотирох осіб з політичних кругів, застерігши собі перед тим, що генерал не виявить їх нікому. Чи переговори ведено далше, сего генерал не знає. Письмо се має дуже велике значінє. Вправді приклонники Комба будуть старати ся обмежити вартість сего листу на тій основі, що генерал не подає жадного імени, але кидає він дуже яр-

ке світло на відносини в французских політичних кругах.

— **Відношенє морских сил великих світових держав** вказує передовсім на казочний зріст флоту Союзних Держав північної Америки, а відтак взагалі доказує, що всі держави кладуть як найбільшу вагу на помноженє своїх военных кораблів. До кінця 1903 р. шість найбільших военных флот стояло у таким відношеню:

	Число кораблів	Обєм в тоннах
Англія	85	994.000
Франція	29	286.820
Росія	28	279.400
Німеччина	24	243.990
С. Держави	14	173.160
Япанія	14	161.140

Колиж додати до сего ті кораблі які вже находять ся в будові в біжучім 1904 р., то відношенє представить ся ось як:

	Число кораблів	Обєм в тоннах
Англія	105	1.171.306
С. Держави	42	442.630
Франція	34	372.412
Росія	38	368.800
Німеччина	29	285.890
Япанія	?	?

Як бачимо в однім році С. Держави перестигли три инші великі держави Европи і стануть на другім місці, як морська сила. Під добу будують они: п'ять панцирників по 16.000 тонн і два панцирника по 13.000 тонн, чотири панцирні кружляки по 14.000 тонн і три по 10.000 тонн. Ціллю такого надзвичайного збільшуваня флоту може бути тільки розширенє ринків для американо-американської промислової продукції, а рівночасно підняте перекопу панамского каналу вказує безперечно, що Америка зверне свою заборчість на Далекий Схід, який для неї стане тоді... близьким Заходом.

— **Конкурс.** Виділ філії Руского Товариства педагогічного в Коломиї розписує отсим конкурс на 30 місць в Бурсі Товариства для учеників низшої гімназії на шкільний 1904/5. Услови прийняті: 1. Батько (опікун) мусить бути членом Руского Товариства педагогічного. (Вкладка річна 1 К, вписове одноразове 1 К.) 2. Місячна плата удержаня ученика вносить найменше 14 К. 3. При вступі має ученик зложити, крім належності за перший місяць, ще 4 К за інвентар а 4 К на пранє (на цілий рік). До поданя о прийняте треба доложити: 1. Свідіцтво убожества, 2. свідіцтво шкільне з послідного піароку, 3. декларацию, в котрій батько (опікун) ученика зобовязує ся умовлену суму за приміщенє сина в бурсі кожного місяця з гори платити. Кождий питомець має привезти с собою: 6 пар біля, 2 простирала, 2 пошевки, 12 хустинок, 6 пар шкарпюток (онучок), 4 ручники, подушку, коцик або ковдру до накриваня, ціле одіне, плац і дві пари обуви. Кожда штука біля має бути виразно назначена. Питомцям не вільно мати поза бурсою ніякого занятя. Поданя належить вносити під адресою підписаного голови Товариства в Коломиї, ул. Гетманська ч. 22, найдалше до дня 20. липня н. ст. 1904. На відповідь треба залучити марку за 35 с. Бувші питомці мають також внести поданя. Коломня 25. червня 1904. За Виділ: *Сьвєтл. Н. Гриньовский*, голова. *Ев. Кульчицкий*, секретар.

— **Дрібні вісти.** В Самборі відбудеть злет польских Соколів IV. округа, що обнимає просторонь Галичини здовж лінії залізничної по Ярослав і Цешанів. Коштом щадничої каси міста Самбора вибудовано величавий будинок на площі, дарованій містом на поміщенє «Сокола».

Уже вийшли «Проповіди похоронні» *д-ра Івана Бартошевского*, числом 120, дуже практичні і поучаючі. Можна їх дістати по ціні 5 К в книгарні Ставропигійській у Львові або у автора (Львів, ул. Домса 5), — так само «Проповіди Недільні» того автора по ціні 4 К і его «Проповіди Страстні» по 2 К. — Весь запас богослужебних інтенцій вичерпаний.

В кождій рускій хаті повинна бути на стіні мапа всеї Руси-України, видана Р. Тов-ом педагогічним у Львові. (Величина : 75x59 см.). Коштує лише 40 сот. Молодїж при науці чи забаві все буде мати перед очима наглядний образ вашої великої Вітчизни.

Посмертні оповістки.

— **О. Климентий Пелехович**, приходник Ванева в белзкім деканаті, парох-ювілят, роджений 1821. року, помер по довгій і тяжкій недугі в 83. році жия. Покійного поважала і щиро любила численна родина, сусіди і знакомі та прихожани, котрих майже всіх хрестив, бо прожив між ними пятьдесяткілька літ, тож день похорону був загальним днем смутку для парохіян і родини. Покійний, вихований в иньших часах, приляг однак щиро до руско-української ідеї і в тім дусі виховував свою сімю, а кождий подвиг або недача народу в загальнім стремліню відбивались у сего старця щирим відгомном. В. е. п.!

Телеграми

з дня 30. червня.

Будапешт. Урядовий дневник оголошує найвисше відручне письмо г-р. Тіси котре установляє в дотеперішній висоті квоту на час від 1. липня 1904 до 30. червня 1905.

Париж. Мпмо протесту міністра війни, палата послів ухвалила 346 голосами проти 224 внесене о знесенє шестидневних вправ територіальної армії. Ухвалено також 402 голосами проти 147 застановити ся над сировою непокладуваня резервістів-селян на вправи в часі жия.

Новий Йорк. Проти директорів корабельного Товариства, до котрого належав звісний з катастрофи корабель «Генерал Слюкум», проти капітана і офіцирів сего корабля, разом проти 11 осіб внесено жалобу о убийство. Зариджено також увязненє обжалованих, але відтак випущено їх на свободу за порукою.

Берлин. З Кінгстон на Ямаїці доносять, що в хвили, коли 67 робітників було занятих чищенням водопроводних рур, в наслідок неосторожності дістала ся вода до рур, причім погябло 34 робітників.

Льондон. Доносять тут о новій борбі Ан-

— Ти небоже, не крути, як швець шкірою, бо нам баків не забеш! Вона не казала того, що ти її бив, лише, що ти її крутив руки мотузком. Правда то?

Грицько дивить ся в землю, обертає кучму в руках і мовчить.

— Ну, щож?

— От, пострашив її трохи...

— Пожди, пострашимо й ми тебе трохи...

Прикликали ще одного свідка. Се був начальник громади. Чоловік плечистий, з чорним, грубим вусом, гарно підкрученим у гору. Він був у кожусі. Через груди перевисив торбу з бляхою, відзнакою свого урядя. Начальник видно військовий чоловік, бо випрямив ся в струну і ноги поставив по припису.

— Ви Петро Перелічка, начальник?

— Гир! — гримнув він і поправив вуса.

Він присягнув і оповідав, що йдучи попри Грицькову хату, почув у коморі якийсь бабський писк. Зайшов на подвіре і від Грицихи довідався, що Грицько тлумить стару в коморі. Казав в імени права відчинити двері і загрозив, що їх висадить. Тоді Грицько відчинив. На землі лежала зомліла Варвара, цілком, шануючи день святий і цсарського «сонду», гола.. Зійшли ся люди і я казав її винести на двір. Зливали стару водою, заки онамяталась...

— Чи руки мала покалічені?

— Зразу не було видно! Аж як я розвазав

мотуз, тоді показала ся поздирана шкіра до крови, аж живе м'ясо визирало...

— То ви це мотузок бачили?

— Я-ж його своїми руками розвазив...

— Щож ти, Грицю, на те скажеш?

— Я її ні разу не вдарив, присяй Богу!

— Ти все своє... Щож ви далі робили?

— Велів бабам надягнути на неї сорочку і спідничку, бо сором було перед сонцем святим, закавав форшпан тай до шпиталю...

— А не знаєте ви, як та стара поводила ся? Чи була чутка за неї, що любить рушити?

— Хрань Боже! Ніколи! Я вже пять літ віютую, то щоби за макове зерно яка жалоба за неї, або що! От бідна, бо бідна, тай за прошенням хлібом ходить, або під церквою руку простягає...

— А Грицько каже, що вона відьма...

— Ей, Грицю — каже начальник звертаючись до обжалованого — не бреш! То, прошу панів, добра «кобіта», хоч бідна. Давнійше то заробляла уцтивно: пряла, шила, то що, звичайно як у господарстві. Кілько вона лише в мене заробила ся — ну, а прийшла старість...

— Та скажіть, начальнику, де поділа ся Грицева сорочка?

— Та де поділа ся? Йду я з обістя, вже як бабу до шпиталю повезли, дивлюсь, а під плотом між кропивою щось біліє... Я штурк палицею — тай витягнув сорочку... Може неправда, куме Грицю?

Гриць устає з лава, йде повагом до стола.

— То бо й є... що вона сама... он то во... підкинула, та людям тумана пустила, що буцім то сорочка в кропиву впала... Вона-ж на все має способи...

Війт здвигає плечима, плює на землю і каже:

— Е! по що таке говорити? Я її при війську служив і на війні був, а про чарівниць не чув нічого...

— А у Парашки Грицихиної не відібрала в корови молоко? Ціле село посвѣдчить!

— Та бо ви, куме Грицю, «з шпешрошенем вашого онору», дурень, що ви панам голови морочите! Хіба вони такі дурні, як вам здає ся, щоби в те повірили! От ліпше признайте ся красно, то меншу кару дістанете...

— Хіба-ж мене мають карати? За що? Я її ні разу не вдарив, за щож карати? За таке опудало старе — го го-го! Ще є на свѣті якесь цсарське право, що як не вдарив, то таки не вдарив, а карати за дурно не вольно!

— А який він чоловік — запитає президент.

— Та чому, добрий, господарний, спокійний, не не, лише тоді не знаю, що йому стало ся — розів ся як собака...

Війта відіравили.

(Конець буде).

гліців з Тибетанцями, котрі мали понести дуже великі страти. Англіїці мали 1 офіцера убитого, а 2 офіцерів і 5 жовнів ранених.

— На удержане бурси в Тернополі прислали жертви слідує доброді: А. в грошах. Впр. о. І. Герасимович з Кривого к. Скалата 7-60 К, Вп. Михайло Тесля уряди. веліз. в Підволочисках 4 К, Впр. о. Іосиф Ганкевич парох з Красного (1 доляр) 4-60 К, 3 пушки в пар. Торговлі 7-50 К, Вп. Вільчавський Александер 1 К, Вп. Калиняк Іван 2-00 + 10-00 від М. Худика з Підволочиск 12 К, Впр. о. Стефан Мохнацкий зі зі Львова 4 К, Впр. о. Колянковский з Білої (3 рази по 10) 30 К, Вп. Микола Худик з Підволочиск 10 К, разом 80-70 К. — Б. в натураліях: Михайло Дембицкий з Марьянки копуляч Вп. пані Бордулякова 3 рази круп гречаних і 5 кг. солони, Ілія Саган 3 кірці бульби, Коць Коцюбка 3 кірці бульби, Впр. о. Зазуляк з Рожиск корець бульби і 19 бох. хліба, Вп. Т. Сеник 5 кг. меду на сьв. Вечер, Вп. пані Юлія Глиньська з Чернед. сира діх, Впр. о. Зазуляк (другий раз) 2 1/2 кірці, осипки ячм. вартости 20 К і 25 бох. хліба, Впр. о. А. Копертинський від парохіян з Денисова 50 кг. круп греч. і ячм., Впр. о. Глиньський з Буцневи 20 кг. сира і 1 кг. масла, Вп. Кочій Василь 6 літрів сира і бульби (2 рази), Впр. Е. Чайковский з Глубічка 2 кірці бульби. На розширенє Бурси прислали в коронах: Вп.: о. Іван Сендецкий з Золотник 6-50, о. Іосиф Ганкевич з Красного 3, о. Олекса Яворський з Несторовець 5, о. др. Іосиф Мільницький зі Львова 1-20, о. Кипріян Дурбак з Вербівчика 2, Читальня Просьвіти з Куровець 2-72, о. др. Іосиф Мільницький зі Львова (другий раз) 2-50, о. Антін Онуферко зі Скалата 8-22, о. Г. Куницький з Ігровиці 16, Вп. Антін Городницький зі Збаража 10, Вп. Франц Мелешкевич з Говилова Вел. 4, Вп. Остап Юрчинський з Переворска 2, Вп. С. Медвідь з Янова 4, о. В. Копатчак зі Скалата 4, На руки п. Мелешкевича о. Олесницький 2, о. Воробкевич 1, Мик. Драгомірецький 1, від громади з Говилова 3, Уряд парохіальний з Хмелиск 2, о. Ходоровський з Малашовець (громада) 21, Вп. Іосиф Ковальський учитель з Романівки коляда учеників 10, Стефан Метохір з Довжанки 1, Петро Пришляк з Вікна 1, о. Антін Копертинський коляда з Денисова 21, о. Омелян Волянський з акафисту з Ходачкова мало-го 18, о. В. Впнярський парох з Іванівки коляда 10, о. Ст. Ващишин з Борок малих 4-40, о. Онуфрій Чубатий з Панаєвки 10, о. Григорій Дяків з Жеребок 12, о. Іван Герасимович парох з Кривого складка парохіян в церкві 7 + 3 від себе 10, о. Онуфрій Зарицкий з Нового села складка від парохіян 32-10, о. Щасний Песьцьоровський з Боросткова 20, о. Дамян Лопатинський з церкви в Товстім і з таці в Глібові 20-50, Дембицкий Михайло з Марьянки коляда (колядували: Стен. Папировский, Мих. Козак і Ст. Бойко) 5, через Вп. п. Іосифа Залеского даток від громади Вікно ад Грималів 12, о. Василь Левицкий з Дичкова даток від парохіян 13, о. Тимотей Бордуляк з акафисту від парохіян і від себе 4, Іван Титор з Личковець 3, о. Темницький складка в Шидлівцях 10 а в Зеленій 10 разом 20, Омелян Друк з Целієва 1, Микола Крук з Стриівки 2, Стефан Турин з Підволочиск 3, Яків Базник з Целієва 1, Микола Фірманок в Тернополі 1, др. Яків Турин, лікар з Манк (визп. Австр.) 10, Читальня Просьвіти в Гниличках мал 2-30, Микола Турин начальник Народної Торговлі в Святині 4, о. Д. Лопатинський з таці в Грималові 18, Вп. Іосиф Ковальський в Романівки 5, Вп. М. Янович % з зошитів 2-50, о. Дольницький з Баворова (Баворів) парох 20, Вп. Лев Сигаль (Sygal) з Тернополя 4, Впр. о. Ізидор Глиньський з Буцневи 100, Хв. громада Добромірка ад Максимівка 20, о. Хавалка і парохіян з Івачова 10, Вп. Ом. Друк з Целієва (Ш. р.) 1, Вп. др. Француз антикар з Тернополя 5, Вп. Друк Омелян з Целієва (Ш. р.) 1, Вп. Процик Павльо з Гнилячок малих 10, Вп. Юлія Глиньська 100, о. Петро Білинський з Зарваниці 5, о. Микола Дерлиця з Вітвиці 10, Вп. Петро Мороз складка в Озірній 2-60, о. Дровдовський Густав з Кійданець 5, Вп. Осеньчук Іван 10, о. Теофан Кувицкий з Орхівця 10, Вп. Друк Омелян з Целієва 1, о. Мих. Олексинин з Суховолі 10-20 Вп. Микола Крук зі Стриівки 2, о. Із Глиньський складка 3-го мая 3-50, о. Іосиф Красношера зі Скориц 5-30, Вп. Друк Омелян з Целієва 1, разом 754-54 К. — Складаючи в імени нашої молодіжнї сердечне Спасибіг за ласкаві датки, просимо уклївно всіх Вп. Добродіів, що їм добро нашої бурси лежить на серцю, о надсиланє дальших жертв на будову бурси. — Виділ.

Надіслане.

Др. Мирон Вахнянин

лікар клініки львівського універс., б. лікар клініки проф. Лайдена в Берліні
ординує у внутрїшних ведугах від 3—5 попол.
ул. Академічна ч. 26. (мезанін).

ОКУЛІСТ

Др. ЯРОСЛАВ ГРУШКЕВИЧ

ординує
при ул. Личаківській ч. 19 А від 11—12 і від 4—5.

УЧЕБНИК Французької мови

Часть I. Апробований для всіх середних женських шкіл.
Примірник оправлений в полотно 2 К 50 с.
(на поштову пересилку 15 с). Купити можна лиш в Рускім Інституті для дівчат в Перемишлі

— Краєва Рада шкільна апробувала слідуєчі виданя Руского Тов-а педагогічного на нагороди вильности і до бібліотек шкіл народних:

Оповіданя для дїтїй	40 сот.	54 сот.
Оповіданя Кєтренка	40 "	54 "
Оповіданя Коцюбинського	40 "	54 "
переклади Кримського	40 "	54 "
Дитячі оповіданя, Мамин Сибіряка	30 "	54 "
Байки Пушкіна	30 "	44 "
Оповіданє Марка Вовчка ч. I	30 "	44 "
Марта Борецка	40 "	60 "
На прїчках	30 "	44 "
Народні думи, д-ра Пачовського	40 "	60 "
Казки, гр. А. Толстога	40 "	54 "
Поеми, О. Кониського	30 "	44 "
Покарана лож, комедійка Малій сьпіваник	20 "	34 "
Серед цвєтїв, комедія в 2 дїях	16 "	30 "
Лис Микита, Гете-Франко	1 К "	1 К 30 "
Перша китичка, Ярошинської	20 сот.	
Друга китичка, Ярошинської	20 "	
оби разом		54 сот.
Андерсен, Казки IV і V ч.	50 "	2 К 90 "
5 частїй разом опр.		
Для шкіл видїлових апробовано:		
Дивні пригоди комаха, Сангвіна	48 сот.	75 сот.
Інститутка, М. Вовчка	40 "	60 "
Шекспїр в повістках	30 "	60 "

„Тревоги автора і видавника“

(гумористична подїя з натура)
О. Я. Кониського
можна набувати в Адміністрації «Руслана» та в обох руських книгарнях у Львові.
Цїна примірника на велїновім папері вносьєтє всего 30 сот. (з поштовою пересилкою 35 сот.)

НАКЛАД А. ХОЙНАЦКОГО.

Лев Лопатинський.

ДО БРАЗИЛІ!

драмє з галицького, еміграційного руху в 4 актах. — Цїна 80 сот.

«Діло» (ч. 53, з дня 7. марта 1898) писало в фєйлетовї про сю драму: Сам предмет цїнавий і змалював єго справдї артистичне. Тенденція прехороша. Се здає ся одипока драматична штуна у нашїй літературї з так прекрасними гадками, з так похвальними змаганями. Она може мати превеликий, корисний вплив передо сїм на наше сєльнїство.

Ся драма надає ся на вистави по читальнях, тим бїльше, що справа еміграції є ще завєсїдї у нас актуальною.

Набути можна в Ставропільській книгарнї у Львові.

ОБЕЗПЕЧАЙТЕ БУДИНКИ, ДВИЖИМОСТИ, ЗБИЖЕ І ПАШУ

против огневих шкїд

в одинокїм рускім Товариствї асекураційнім

„ДНІСТЕР“

ТОВАРИСТВО ДНІСТЕР опирає ся на взаїмности членів, то значить, звертає членам щорічну чисту надвїжку. Звороти виносили за р. 1900, 1901 і 1902 суму 219.332 кор. т. є 8%.

ШКОДИ лїквідує ДНІСТЕР скоро при участї місцевих членів і делегатів. Від 1893 до 1903 виплатив ДНІСТЕР відшкодовань на суму 4,161.669 кор.

ФОНДИ ДНІСТРА з кїнцем 1903 р. вносьєтє 1.013.691 кор. і умїщенї в публіярних цїнних паперах.

ПОЛІСИ ДНІСТРА приймає при позичках Банк краєвий і каси ошадности.

АГЕНЦІЇ ДНІСТРА находять ся у всіх містах, місточках і многих селах і легко кождому обезпечити ся через агєнта; ДНІСТЕР удїляє агєнції господарям, де єще на бїльший округ нема агєнції. Агєнти заробили вже 537.815 кор. провїзїї.

НА ЖИТЄ треба обезпечити ся через ДНІСТЕР в Товариствї краківскїм; власпу провїзїю від таких обезпечєнь дає ДНІСТЕР на рускі добродїїні цїли; тому на жите обезпечайте ся тїлько через ДНІСТЕР.

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЄНЬ „ДНІСТЕР“

у Львові, ринок 10, в домі «Просьвіти».